

[Kalmæs]

re det, og jeg vil da godt spørge energiministeren, om ikke det var rimeligt at lade andre gå ind i disse undersøgelser også.

Energiministeren (Poul Nielson):

Disse borerer blev netop foretaget for at finde frem til de objektive muligheder for slutdeponeringen, og derfor vil borererne tale for sig selv. Til slut skal der foretages en helhedsvurdering. Den vil regeringen foretage, når arbejdet er færdigt om ca. et år. Jeg tror ikke, det er hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt at gå ind i videre dybdepsykologiske studier. Det er dybdeboringer, vi har brug for lige nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 150

7) Til *energiministeren* af:

Wilhelm (VS):

»Hvilke konsekvenser vil regeringen drage af det forhold, at efterforskningsaktiviteten i den danske del af Nordsøen i de seneste år er blevet systematisk reduceret i klar modstrid med, at regeringen efter aftalen med A. P. Møller af 15. juli 1976 meddelte folketinget og offentligheden, at denne aftale ville sikre en intensiveret efterforskningsaktivitet?«

Skriftlig begrundelse

Bortset fra forhandlingsretten vedrørende naturgassen, som har resulteret i den hemmeligholdte og prismæssigt helt forrykte gaskontrakt af 8. februar 1979, var bestemmelserne om arealafståelserne det eneste, staten opnåede ved den i øvrigt betingelsesløse genforæring til A. P. Møller i aftalen af 15. juli 1976.

Daværende handelsminister Erling Jensen oplyste imidlertid over for folketinget og offentligheden (jfr. pressemeddelelsen af 15. juli 1976), at der med arealafståelsesbestemmelserne var sikret en intensiveret efterforskning – i øvrigt en udlægning af aftalen, som VS bestred rigtigheden af.

Nu foreligger så oplysningerne og kritikken fra tilsynet, og det fremgår heraf, at efterforskningsaktiviteten tvært imod regeringens påstand er blevet reduceret, siden aftalen blev indgået i 1976.

Dette bør selvsagt få regeringen til at drage nogle konsekvenser.

Hvis regeringen fortsat mener, at dens udlægning af 1976-aftalen på dette punkt er korrekt, så må A. P. Møller have misligholdt denne aftale, og det bør naturligvis få nogle konsekvenser. Spørgsmålet er: hvilke?

Hvis den indskrænkede efterforskningsaktivitet ikke er en misligholdelse af 1976-aftalen, så er – idet jeg går ud fra, at den daværende handelsminister ikke bevidst har vildledt folketinget og offentligheden – regeringen simpelt hen blevet snøret i 1976. Også det bør naturligvis få nogle konsekvenser. Og spørgsmålet er: hvilke?

Wilhelm (VS):

A. P. Møllers koncession på den danske undergrund er, som det efterhånden er alle bekendt, temmelig enestående. En af de ting, der er enestående, er, at der ikke er nogen forpligtelser til at efterforske. Det er forskelligt fra norsk og engelsk og efterhånden også grønlandsk koncession, og det hævdede regeringen at den fik rettet op på i 1976. Den opgav køberetten, den opgav afbrændingsforbuddet, den opgav vetoretten mod ilandføring andre steder, den opgav kravet om statslig deltagelse, den opgav kravet om at få uddannet know-how, og til gengæld kom den ud af disse håbløse forhandlinger og sagde, at den havde opnået en intensiveret efterforskning. Det stredes vi om dengang. Vi kritiserede det og sagde, at vi ikke var enige i, at der var opnået en intensiveret efterforskning, og man har så måttet afvente, hvad der egentlig blev resultatet af dette. Så sker der det for en god måneds tid siden, at handelsministeriets eget tilsyn med DUC erklærer, at efterforskningsintensiteten har været systematisk nedadgående siden 1976.

Det er det, jeg beder regeringen om at forholde sig til. Hvilke konsekvenser vil man drage af den erfaring? Enten, hvis regeringen havde ret i 1976, må A. P. Møller have misligholdt koncessionen, eller også må regeringen altså ikke have ret i den vurdering fra 1976. Man må være blevet snydt ved de forhandlinger. Det bør man vel også drage nogle konsekvenser af, og det er dem, jeg spændt venter på. Jeg ved ikke, hvilken af energiministrene der vil svare på det, men det bliver formodentlig den nuværende.